

KIM IL SUNG

Kansallisen jälleenyhdistämisen kolmesta periaatteesta

Keskustelu Pohjois- ja Etelä-Korean korkean tason neuvotteluihin osallistuneiden Etelä-Korean edustajien kanssa 3. toukokuuta ja 3. marraskuuta 1972

1. KANSALLISEN JÄLLEENYHDISTÄMISEN KOLMESTA PERIAATTEESTA

Olen iloinen voidessani tavata teidät tänään.

Olen hyvin mielissäni ja myös suuresti liikuttunut siitä, että me, jotka olemme maanmiehiä, olemme tavanneet kansakunnan kahtiajaosta aiheutuneen pitkän eron jälkeen.

Sanotte saapuneenne keskustelemaan kansallisen jälleenyhdistämisen kysymyksestä kaikista esteistä huolimatta. Tekonne on erittäin rohkea ja urhoollinen. On erittäin ilahduttavaa, että Etelä-Korean viranomaiset ovat tehneet päätöksen osallistua pohjoisen ja etelän poliittisiin neuvotteluihin ja lähettäneet teidät tänne edustajanaan. Tervehdimme tätä askelta lämpimästi.

Viime vuoden elokuun 6. päivänä pitämässäni puheessa totesin, että me olemme valmiit yhteydenpitoon kaikkien eteläkorealaisten poliittisten puolueiden, myös Demokraattisen tasavaltalaispuolueen, kansalaisjärjestöjen ja yksityishenkilöiden kanssa milloin tahansa. Muutamia päiviä puheeni jälkeen eteläkorealainen osapuoli vastasi ehdotuksella pohjoisen ja etelän Punaisten ristin neuvotteluista. Näin alkoivat valmistelevat neuvottelut pohjoisen ja etelän Punainen risti -järjestöjen kesken, ja nämä neuvottelut johtivat pohjoisen ja etelän korkean tason poliittisiin keskusteluihin.

Ovet ovat avautuneet yhteydenpitoa ja dialogia varten kauan toisistaan erossa olleiden pohjoisen ja etelän välillä, ja korkean tason edustajien tapaamiset ja avoin mielipiteiden vaihto ovat käyneet mahdollisiksi. Tämä on suuri askel eteenpäin jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemisessa.

Koko kansakunta odottaa tällä hetkellä maan jälleenyhdistämistä. Mikään ei tänä päivänä ole Korean kansalle kansallista jälleenyhdistämistä polttavampi kysymys. Jos emme onnistu jälleenyhdistämään maata niin pian kuin mahdollista ja annamme kansallisen kahtiajaon jatkua, kansakuntamme voi joutua suurvaltojen leikkikaluksi ja pysyä ikuisesti jaettuna kahtia.

Tärkein kansakunnan olemassaolon osoitin on kielen ja kulttuurielämän yhteisyys. Edes samaa syntyperää olevia ihmisiä ei voida pitää samaan kansakuntaan kuuluvina, jos heidän käyttämänsä kieli on erilainen ja heidän kulttuurinsa ja tapansa poikkeavat toisistaan. Koska meidän maamme on nyt ollut jaettuna kahtia kauan, kieli sekä kulttuuri ja elämäntapa kehittyvät jo eri suuntiin pohjoisessa ja etelässä. Mitä pitempään kansakunnan kahtiajako kestää, sitä suuremmaksi käyvät kielen ja elämäntavan erot.

Vapautuksen jälkeen jotkut ihmiset maan pohjoisosassa vaativat korealaisten aakkosten uudistamista. Minä vastustin sitä. Jos toteutamme aakkosuudistuksen, kun maamme on edelleen jälleenyhdistämättä, Korean kansa jää jaetuksi ikuisesti. Sanoin tuolloin kielitieteilijöille, että aakkosuudistus, jos sitä ollenkaan toteutetaan, on toteutettava vasta maan jälleenyhdistämisen jälkeen, ei missään tapauksessa ennen jälleen yhdistämistä. Jos aakkosuudistus toteutetaan toisessa osassa maata kun maa on edelleen jaettuna, pohjoises-

sa ja etelässä tulevat käyttöön erilaiset kirjaimet. Näin kansakuntamme voi tulla jaetuksi kahtia lopullisesti.

Me emme voi hyväksyä korealaisen kansakunnan ikuista kahtiajakoa. Meidän tulee jälleenyhdistää maa niin pian kuin mahdollista ja jättää jälkipolville perinnöksi yhdistetty maa. Jos teemme lopun kansallisesta kahtiajaosta ja saavutamme jälleenyhdistymisen, maastamme tulee voimakas valtio, jossa on 50-miljoonainen väestö, loistava kansallinen kulttuuri ja voimakas kansantalous, valtio, jota kukaan ei uskalla uhmata.

Maan jälleenyhdistämiseksi on välttämätöntä määritellä oikein ne perusperiaatteet, jotka voivat tarjota perustan jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemiselle. Tämä on tärkeintä. Ainoastaan silloin kun pohjoisen ja etelän yhteisesti hyväksymät perusperiaatteet ovat olemassa, osapuolet voivat ponnistella yhteisesti jälleenyhdistämisen puolesta ja ratkaista menestyksellisesti kaikki sitä koskevat ongelmat.

Uskon, että jälleenyhdistämiskysymyksemme on joka tapauksessa ratkaistava ilman ulkomaista sekaantumista ja rauhanomaisesti, suuren kansallisen yhtenäisyyden edistämisen periaatteella.

Kansallinen jälleenyhdistäminen on ensinnäkin saavutettava riippumattomasti, tukeutumatta ulkopuolisiin voimiin ja ilman niiden sekaantumista. Jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaiseminen riippumattomasti kansojen itsemääräämisoikeuden periaatteella on tasavaltamme hallituksen periaatteellinen ja muuttumaton kanta.

Jos nojautumme ulkopuolisiin voimiin, me emme voi ratkaista tätä ongelmaa. Korean jälleenyhdistämiskysymys on täysin maamme sisäinen asia. Jos me yritämme ratkaista sisäisiä asioitamme nojautumalla ulkopuolisiin voimiin sen sijaan että hoitaisimme ne itse, on se häpeä kansakunnalle.

Jotkut yrittävät nyt ratkaista jälleenyhdistämiskysymyksen ulkomaisten suurvaltojen antamien takuiden turvin. Tämä on suuri virhe. Imperialistiset vallat eivät halua maamme jälleenyhdistymistä. Niiden luonteeseen kuuluu, että ne pitävät kahtiajaosta ja että ne pyrkivät jakamaan toisia maita ja kansoja kaikin keinoin, koska niiden hallitseminen on vaikea, kun ne ovat yhtenäisiä. Meidän ei siksi pidä missään tapauksessa tukeutua suurvaltoihin jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemisessa. Jos kontakteja luodaan ja keskusteluja käydään kansakuntamme sisällä, me voimme poistaa epäluottamuksen ja väärinkäsitykset ja saavuttaa kansallisen yhtenäisyyden ja jälleenyhdistymisen. Miksi meidän siis pitäisi pyytää apua suurvalloilta?

Meidän ei missään olosuhteissa tule suvaita ulkomaista sekaantumista Korean sisäisiin asioihin. Millään ulkomaisilla voimilla ei ole oikeutta sekaantua Korean sisäisiin asioihin, ja niin kauan kuin ulkomaista sekaantumista esiintyy, kansallista jälleenyhdistämiskysymystä ei voida ratkaista kansakuntamme toiveiden ja etujen mukaisesti. Maan jälleenyhdistäminen on toteutettava Korean kansan omin voimin ilman mitään ulkomaista sekaantumista.

Olette todenneet, että myös Etelä-Korean viranomaiset vastustavat ulkomaista sekaantumista ja pyrkivät kansallisen jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemiseen riippumattomasti ilman USA:n ja Japanin osallistumista. Olette myös luvanneet juhlallisesti olla ryhtymättä Yhdysvaltain ja Japanin käskyläisiksi. Jos tämä on totta, on asia erittäin hyvä.

Jos aiomme torjua ulkomaisen sekaantumisen ja jälleenyhdistää maan riippumattomasti, meidän täytyy vastustaa kategorisesti suurvaltojen nöyristelyä.

Minulla on tapana sanoa toimihenkilöillemme: jos ihminen sortuu nöyristelyyn, hänestä tulee hölmö; jos kansakunta sortuu nöyristelyyn, maa ajautuu tuhoon; ja jos puolue omaksuu nöyristelyn, se sotkee koko vallankumouksen ja rakennustyön. Jos ihminen haluaa olla riippumaton olento, hän ei saa milloinkaan omaksua nöyristelyä, joka merkitsee muiden sokeaa palvomista.

Koska maamme sijaitsee maantieteellisesti suurten maiden välissä, nöyristely on historiallisesti tarkastellen ollut yleistä. Se on jarruttanut kansamme edistymistä uuden yhteiskunnan rakentamisessa vapautuksen jälkeen. Niinpä me olemme taistelleet väsymättä nöyristelyä vastaan.

Sallikaa minun ottaa esimerkki vapautuksen jälkeisiltä ajoilta. Välittömästi vapautuksen jälkeen oli melkoisesti nöyristelyn vaikutuksen alaisia ihmisiä itseään kommunisteiksikin kutsuneiden ihmisten keskuudessa. Tuolloin Söulissa eräs Pak Hon Yong -niminen henkilö puhui suureen ääneen tekevänsä maastamme erään toisen maan jäsentasavallan. Tällä oli erittäin huono vaikutus Etelä-Korean kansaan ja se haittasi suuresti jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemista. Hänen puheensa saivat jotkut ihmiset pelkäämään, että maamme saattaisi joutua uudelleen vieraan vallan alistamaksi. Sanoin silloin tästä syystä puhuessani kansalle, että me rakentaisimme korealaisen kansakunnan etujen mukaisen korealaistyyppisen demokraattisen yhteiskunnan, ei neuvostoliittolais- tai amerikkalaisytyypistä.

Kun me esitimme maatalouden osuustoiminnallistamisohjelman sodanjälkeisinä vuosina, monet pyrkivät löytämään siitä jotain vikaa. Jotkut kyselivät miten me voisimme osuustoiminnallistaa maatalouden, kun teollisuutemme oli tuhottu, kun kehittyneet eurooppalaiset teollisuusmaatkaan eivät vielä olleet ryhtyneet maatalouden täysimittaiseen osuustoiminnallistamiseen. Koska nöyristelijöillä oli tapana hyväksyä halukkaasti suurten maiden ihmisten puheet, torjuin heidän väitteensä Leninin sanoilla. Lenin oli sanonut, että yhteistoimintaan perustuva talous, joka pohjautuu yksinkertaisesti talonpoikien maiden ja työvälineiden yhdistämiseen, on ylivoimainen yksityiseen talouteen verrattuna. Sanoin silloin että puolueemme maatalouden osuustoiminnallistamispolitiikka oli sopusoinnussa leninismillä ja vastasi oman todellisuutemme vaatimuksia. Kysyin heiltä miten maatalouden osuustoiminnallistaminen teollistamisen jälkeen olisi ainoa oikea tie. Lopulta he myönsivät, että linjamme oli oikea.

Talonpoikiemme olosuhteet olivat tuolloin itse asiassa sellaiset, että he eivät olisi pystyneet elämään, elleivät he olisi yhdistäneet ponnistelujaan osuustoiminnallistamisen avulla. Sota oli tuhonnut maatalouden ja talonpojilla oli pula vetoeläimistä ja maataloustyökaluista. Rikkaat viljelijät olivat samassa tilanteessa. Näissä olosuhteissa huolehdimme siitä, että talonpojat järjestäytyivät osuuskunniksi vapaaehtoisen jäsenyyden periaatteella ja hoitivat niitä yhteisvoimin. Meille korealaisille on vanhastaan ominaista ponnistelujen yhdistäminen ja keskinäinen avunanto. Kansallamme on perinteisesti tämä hyvä tapa. Jos naapurilla esimerkiksi on häät, koko kylä antaa panoksensa tähän tapahtumaan ja auttaa perhettä monin tavoin. Ihmiset saapuvat onnittelemaan ja pitämään hauskaa. Sodan jälkeisinä vuosina maassamme ei ollut paljon nykyaikaisia maatalouskoneita. Mutta me pystyimme osuustoiminnallistamaan maatalouden melko kitkattomasti lyhyessä ajassa, koska elämä itse vaati tätä toimenpidettä kiireellisesti ja talonpojat tukivat aktiivisesti osuustoimintapolitiikkaa.

Solmiessamme taloudellisia suhteita toisten maiden kanssa me olemme torjuneet kokonaan nöyristelevän suuntauksen ja pitäneet kiinni erittäin tiukasti riippumattomasta asenteesta.

Me emme ole suvainneet mitään sellaisia suhteita, jotka saattaisivat johtaa meitä taloudellisesti riippuvaisiksi toisista maista. Me olemme solmineet taloudelliset suhteet toisiin maihin ja kehittäneet niitä sillä periaatteella, että puolustamme tiukasti kansantalouttamme. täydellisen yhdenvertaisuuden periaatteella. Kaupassamme kehittyneiden sosialististen maiden kanssa me olemme pitäneet huolen siitä, että annamme niille niiden tarvitsemia raaka-aineita vain kun ne antavat meille meidän tarvitsemiamme raaka-aineita. ja että me ostamme heidän koneitaan vain sillä ehdolla, että he ostavat meidän koneitamme. Jos tästä periaatteesta ei olisi pidetty kiinni taloudellisissa suhteissamme kehittyneiden maiden

kanssa, kun teknologiamme ei vielä ollut kehittynyt korkealle. me olisimme joutuneet toimittamaan niille jatkuvasti raaka-aineita ja ostamaan teollisuustuotteita. Tämä olisi johtanut siihen, että meille olisi jäänyt vain tyhjiä, onkaloiden täyttämiä vuoria. Sellaisia vuoria me emme voi jättää perinnöksi jälkipolville, vai kuinka?

Me ponnistelimme ankarasti, jotta emme olisi joutuneet taloudellisesti alistettuun asemaan johonkin toiseen maahan nähden. Me pyrimme siis omavaraiseen talouteen. Jos kansa ei saavuta taloudellista riippumattomuutta riippumattoman kansantalouden rakentamisen avulla, se ei voi toivoa maansa ulkoisen arvovalan kasvua eikä sananvaltaa kansainvälisellä näyttämöllä. Koska me olemme harjoittaneet riippumatonta politiikkaa taloudellisen rakennustyön alueella ja rakentaneet riippumattoman kansantalouden, kukaan ei uskalla painostaa meitä.

Suurvaltojen palvominen oli aikoinaan ilmiselvää kirjallisuuden ja taiteen alueella. Tätä vastaan me kävimme päättäväistä taistelua.

Jotkut kirjailijat ja taiteilijat palvoivat eurooppalaista kirjallisuutta ja taidetta ja tuottivat töitä, joita korealaiset eivät ymmärtäneet ja joista he eivät pitäneet. Oli runoilijoita, jotka palvoivat Pushkinia, ja muusikkoja, jotka jumaloivat Tsaikovskia. Oopperoita luodessaan nämä ihmiset käyttivät mallina italialaista oopperaa. Nöyristely oli niin ilmeistä, että jotkut taiteilijat maalasivat ulkomaisia maisemia omien kauniiden vuortemme ja jokiemme asemesta. Isänmaan vapautussodan aikana pistäydyin eräässä sairaalassa, josta löysin siperialaista maisemaa kuvaavan maalauksen. Siinä oli karhu, joka möyri lumipeitteisessä maassa suuren puunrungon alla. Arvostelin silloin ankarasti asianomaisia henkilöitä. Sain heille: "Meillä on monia kuuluisia vuoria, esimerkiksi Kumgang ja Myohyang. Miksi te ripustatte seinälle tuollaisen kuvan kauniin korealaisen maiseman sijasta? Mitä hyötyä tuollaisesta kuvasta on kansamme kasvatukselle?"

Korean kansalla on loistava kulttuuri ja se on asunut kauan kolmentuhannen rin laajuisessa kauniissa maassaan. Korean kansa tulee vastaisuudessakin asumaan kauniissa kotimaassamme. Se ei voi asua Siperiassa tai Euroopassa. Siksi kirjallisuutemme ja taiteemme täytyy kaikissa tapauksissa palvella kansan kasvattamista patriotismin hengessä. Internationalismia ei voi olla ilman patriotismia. Se joka ei rakasta omaa maataan, ei voi olla uskollinen internationalismille. Korealaiset eivät pidä eurooppalaisista taideteoksista. He eivät halua taideteoksia, jotka eivät vastaa heidän omaa makuaan. Me emme tarvitse teoksia, joista korealaiset eivät pidä ja jotka eivät vastaa korealaiden kansallisia tunteita. Siksi esitin määritelmän, että sosialistisen realismin taide ja kirjallisuus ovat kansallisia muodoiltaan ja sosialistisia sisällöltään.

Kävimme taistelua nöyristelyä vastaan ideologisen ja teoreettisen taistelun keinoin. Pyrimme tämän taistelun avulla juurimaan pois kansamme ajattelussa esiintyneet nöyristelyn jäänteet. Monivuotisen nöyristelyä vastaan käydyn taistelun avulla me pystyimme hävittämään nöyristelyn täydellisesti ja pitämään lujasti kiinni chajusongista (riippumattomuudesta) vallankumouksen ja rakennustyön kaikilla aloilla.

Ponnistellessamme kansallisen jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemiseksi meidän täytyy vastustaa voimakkaasti nöyristelevää suuntausta, joka pyrkii nojautumaan ulkomalaiseen, koska se ei luota oman kansakuntamme voimaan. Meidän täytyy jälleenyhdistää maa riippumattomasti korealaisen kansakunnan yhteisin ponnistuksin.

Toiseksi pitäisi edistää suurta kansallista yhtenäisyyttä sivuuttamalla aatteiden ja järjestelmien erilaisuus.

Maan jälleenyhdistämiskysymyksessä ei ole kyse siitä kuka saa yliotteen kenestä. Siinä on kysymys ulkopuolisten voimien kahtia jakaman kansakunnan yhtenäisyyden saavuttamisesta ja kansallisen itsenäisyyden toteuttamisesta. Maan jälleenyhdistämiseksi on sik-

si olennaista lähteä liikkeelle pyrkimyksistä saavuttaa pohjoisen ja etelän yhtenäisyys ja edistää suurta kansallista yhtenäisyyttä.

Suuren kansallisen yhtenäisyyden edistämiseksi pohjoisen ja etelän pitäisi työntää syrjään aatteensa ja järjestelmänsä ja luopua vihamielisen politiikan harjoittamisesta toisiaan kohtaan.

Maamme kahdessa osassa vallitsevat tällä hetkellä erilaiset aatteet ja järjestelmät. Tässä tilanteessa pohjoisen ja etelän ei pidä yrittää pakottaa aatteitaan ja järjestelmiään toisilleen. Me emme aio pakottaa sosialistista järjestelmää ja kommunistista ideologiaa Etelä-Koreaan. Etelä-Korean viranomaisten ei myöskään pidä vaatia itsepintaisesti yhdistämistä "tuhoamalla kommunismi" tai vaatia että me luovumme kommunismista. Heidän pitää toisin sanoen luopua "antikommunistisista" tunnuksistaan.

Pohjoisen ja etelän tulee hylätä vihamielinen politiikka, joka estää yhtenäisyyden, ja yhdistää ponnistelut yhteisten nimittäjien löytämiseksi. Jos jompikumpi osapuoli ei pyri löytämään yhteisiä nimittäjiä vaan vain vastustaa toista ja vatvoo menneitä asioita pyrkimyksenään oman kantansa perusteleminen, osapuolten välinen kuilu vain syvenee syvenemistään ja maan jälleenyhdistäminen lykkäytyy yhä edelleen. Tämä olisi vakava rikos maata ja kansakuntaa kohtaan.

Meidän mielestämme on täysin mahdollista löytää yhteisiä nimittäjiä, jos pohjoinen ja etelä ponnistelevat yhdessä pohjaten toimintansa vilpittömästi yhtenäisyysoiveisiin. Olemme tehneet lujasti työtä löytääksemme sellaisia yhteisiä nimittäjiä maan jälleenyhdistämisen vauhdittamiseksi.

Viime aikoina Etelä-Korean viranomaiset ovat puhuneet "omasta avusta", "itseluottamuksesta" ja "itsepuolustuksesta". Meidän nähdäksemme tässä on mahdollista löytää joitakin yhteisiä nimittäjiä. Katsomme, että heidän "omalla avullaan", "itseluottamuksellaan" ja "itsepuolustuksellaan" voi olla joitakin yhteisiä piirteitä puolueemme ja tasavaltamme hallituksen riippumattoman politiikan kanssa. Maan jälleenyhdistäminen vauhdittuu, jos pohjoinen ja etelä löytävät yksi kerrallaan väliltään yhteisiä nimittäjiä ja saavuttavat tältä pohjalta yhtenäisyyden.

Erittäin tärkeää kansakunnan suuren yhtenäisyyden saavuttamisessa on pohjoisen ja etelän keskinäisen väärinkäsityksen ja epäluottamuksen poistaminen.

Maamme on ollut jaettuna niin pitkään, että pohjoinen ja etelä poikkeavat toisistaan monin eri tavoin ja ymmärtävät toisensa väärin ja tuntevat toisiaan kohtaan epäluottamusta. Niin kauan kuin osapuolten välillä esiintyy väärinkäsityksiä ja epäluottamusta, kansakunnan aitoa yhtenäisyyttä ei voida saavuttaa. Perhettä ei voi muodostaa ilman miehen ja vaimon välistä syvää luottamusta. Miehen ja vaimonkin kohdalla epäluottamus tekee yhteiselämän mahdottomaksi ja johtaa pitkällä tähtäimellä avioeroon. Pohjoisen ja etelän pitäisi pyrkiä poistamaan keskinäiset väärinkäsitykset ja epäluottamus.

Jos pohjoinen ja etelä haluavat poistaa väärinkäsitykset ja epäluottamuksen, maan molempien osien viranomaisten ja monien henkilöiden pitäisi olla usein kosketuksissa keskenään ja keskustella avomielisesti. Jos he tapaavat ja keskustelelevat kaikista asioista suoraan ja vakavasti, väärinkäsitykset väistyvät, ja keskinäinen luottamus syvenee.

Teidän kanssanne tällä kertaa käydyt keskustelut ovat jo aiheuttaneet melkoista väärinkäsitysten lieventymistä pohjoisen ja etelän kesken. Pohjoisen ja etelän vuoropuhelu olisi vain pitänyt aloittaa jo hieman aikaisemmin.

Olemme ajatelleet, että Etelä-Korean viranomaiset aikovat toimia amerikkalaisen imperialismin ja japanilaisen militarismen lakeijoina ja myydä maansa. Mutta te sanotte, että asia ei ole näin. Sanotte myös, että Etelä-Korean viranomaiset eivät aio tuoda japanilaisia militaristeja uudelleen Etelä-Koreaan eivätkä myydä maataan Yhdysvaltain ja Japanin lakeijoina. Olette pyytäneet meitä yhä uudelleen ja uudelleen uskomaan tämän. Me siis uskomme teitä ja vapaudumme vanhoista epäluuloistamme.

Etelä-Korean viranomaiset sanovat, että he ovat olleet siinä väärässä käsityksessä. että me aiomme "tunkeutua etelään" ja "kommunisoida" Etelä-Korean. Meillä ei kuitenkaan ole mitään tällaisia aikomuksia. Olemme monessa yhteydessä julistaneet, että meillä ei ole minkäänlaisia aikeita "tunkeutua etelään". Me vahvistamme tämän teille tänään. Mitä "kommunisoimiseen" tulee, ei meillä myöskään ole aikeita "kommunisoida" Etelä-Koreaa emmekä pystyisi tekemään sitä vaikka yrittäisimmekin. Siksi uskonkin, että voitte nyt luopua siitä väärästä käsityksestä, joka teillä on ollut väitetystä "tunkeutumisesta etelään" ja "kommunisoimisesta". Jos poistamme väärinkäsitykset ja syvennämme luottamusta yhteydenpidon ja vuoropuhelun avulla tähän tapaan, me pystymme saavuttamaan suuren kansallisen yhtenäisyyden riippumatta aatteiden ja ihanteiden, järjestelmien ja uskonnollisten vakaumusten eroavaisuuksista.

Toinen tärkeä tekijä suuren kansallisen yhtenäisyyden saavuttamisen kannalta on, että pohjoisen ja etelän pitäisi pidättäytyä toistensa parhaamisesta ja herjaamisesta.

Yhtenäisyyden ja yhteistyön aikaansaamiseksi molempien osapuolten pitäisi herjaamisen ja parhaamisen sijaan kunnioittaa toinen toistaan. Jos pohjoinen ja etelä jatkavat toistensa herjaamista ja parhaamista nykyiseen tapaan, ne eivät pääse läheisiin suhteisiin, vaan kiulu niiden välillä vain syvenee. Siksi niiden pitäisi ensin lopettaa toistensa herjaaminen ja parhaaminen.

Taloudellisen yhteistyön toteuttaminen pohjoisen ja etelän välillä on myös erittäin tärkeää suuren kansallisen yhtenäisyyden saavuttamisessa.

Tasavallan pohjoisosassa on runsaat luonnonvarat ja kehittynyt raskas teollisuus. Etelä-Koreassa on menneiltä ajoilta peräisin oleva kevyen teollisuuden perusta. Jos pohjoinen ja etelä toteuttavat taloudellisen yhteistyön ja tyydyttävät toistensa tarpeita, ne voivat ratkaista paremmin nykyiset taloudelliset ongelmat ja kehittää nopeasti kansantaloutta omin voimin tuomatta maahan ulkomaista pääomaa. Jos kansantaloutta kehitetään pohjoisen ja etelän yhteistyöllä, kansakuntamme tulee ohittamaan hyvinvoinnissa Japanin ja minkä tahansa muun kehittyneeksi mainitun maan.

Pohjoisen ja etelän pitäisi edistää yhteisesti myös ulkomaansuhteitaan. Ainoastaan siten voimme osoittaa kansakuntamme yhtenäisyyden.

Me olemme sitä mieltä, että pohjoinen ja etelä kykenevät edistämään suurta kansallista yhtenäisyyttä aatteidensa ja järjestelmiensä sekä poliittisten näkemystensä ja uskonnollisten vakaumustensa erilaisuudesta huolimatta, jos ne omaksuvat patrioottisen asenteen ja asennoituvat kansallisen jälleenyhdistämisen puolesta. Sellaiset maat ja kansakunnatkin, joissa vallitsevat erilaiset aatteet ja järjestelmät, ovat tätä nykyä ystävällisissä suhteissa ja tulevat hyvin toimeen keskenään. Ei ole olemassa mitään syytä siihen, että aatteiden ja järjestelmien erilaisuus estäisi kansakuntaamme, joka on samaa lihaa ja verta, yhdistymästä ja olemasta yhteistyössä.

Se uskotaanko kommunismiin, nationalismiin tai kapitalismiin ei voi olla suuren kansallisen yhtenäisyyden este. Me emme vastusta Etelä-Korean nationalisteja ja kapitalisteja. Suurin osa Etelä-Korean kapitalisteista on kansallisia kapitalisteja. Meidän linjamme on ollut kansallisten kapitalistien suojeleminen. Kansallisen jälleenyhdistymisen takia me olemme valmiit liittoutumaan ja olemaan yhteistyössä Etelä-Korean kaikkia yhteiskuntapiirejä edustavien ihmisten, myös nationalistien ja kansallisten kapitalistien kanssa.

Kolmanneksi, kansallinen jälleenyhdistäminen pitäisi saavuttaa rauhanomaisin keinoin, asevoimaan turvautumatta.

Pohjoisen ja etelän, jotka kuuluvat yhteen ja samaan kansakuntaan, ei pidä taistella toisiaan vastaan. Meidän täytyy jälleenyhdistää jaettu maa joka tapauksessa rauhanomaisesti. Jos rauhanomainen jälleenyhdistäminen epäonnistuu ja Koreassa puhkeaa uusi sota, kansakuntamme joutuu tuhon omaksi.

Maailman suurvallat pyrkivät tätä nykyä hyviin suhteisiin keskenään ja välttävät riitoja. Presidentti Nixon vieraili jokin aika sitten Kiinassa ja sanoi, että olisi toivottavaa pidättäytyä keskinäisestä riitelystä ja säilyttää rauha edes yhden sukupolven ajan. Tarkastettuaan Kiinan muurin hän jopa sanoi, ettei minkään rajojen pitäisi jakaa maailman kansoja. Kiinan ja Yhdysvaltain Nixonin Kiinan vierailun johdosta julkaisemassa yhteisessä tiedonannossa Yhdysvallat hyväksyi viisi rauhanperiaatetta, joita se ei siihen mennessä ollut tunnustanut. On hyvä, että Yhdysvallat hyväksyi nämä periaatteet. Tuskin on tarpeen edes sanoa, että meidän on nyt odotettava miten amerikkalaiset toteuttavat sanansa käytännössä. Imperialistit ovat niin kovin usein syöneet sanansa. Siksi onkin mahdotonta tietää oliko Nixonin puhe Kiinassa vilpittömiä vai ei.

Kommentoidessaan Nixonin Kiinan vierailua lehtemme Rodong Sinmun kirjoitti: "Jos Nixonin Kiinan muurin tarkastuksen jälkeen lausumat sanat olivat vilpittömiä, niin miksi hän ei tee mitään maamme keskiosan halki kulkevan sotilaallisen demarkaatiolinjan poistamiseksi ja alueella oleskelevien, "MP"-tunnuksin varustettuihin sotilaskypäriin sonnustautuneiden amerikkalaisotilaiden vetämiseksi pois?" Tämä kommentti oli mielestäni paikallaan.

Maailman suurvallat yrittävät nykyään pidättäytyä riitelystä ja tulla sopuisasti toimeen keskenään. Miksi sitten yhden ja saman kansakunnan pitäisi riidellä keskuudessaan? Samaan kansakuntaan kuuluvina meidän ei pidä riidellä keskenämme; meidän on jälleenyhdistettävä maa rauhanomaisin keinoin.

Jos maa halutaan jälleenyhdistää rauhanomaisesti ilman pohjoisen ja etelän välistä riitelyä, on ennen kaikkea välttämätöntä supistaa molempien osapuolten armeijoita. Olen monissa yhteyksissä julkisesti todennut olevani sitä mieltä, että pohjoisen ja etelän armeijoita pitäisi supistaa voimakkaasti.

Armeijoiden supistaminen on tie osapuolten välisen jännityksen lieventämiseen ja sotilaallisen taakan keventämiseen. Sotilaallinen taakka on tällä hetkellä erittäin raskas molemmille osapuolille.

Meidän pitäisi ponnistella yhdessä maamme pohjoiseen ja etelään jakavan sotilaallisen demarkaatiolinjan poistamiseksi.

Sodan vaaraa ei voida poistaa nykyisessä tilanteessa, kun suuret asevoimat seisovat sotilaallisen demarkaatiolinjan molemmilla puolilla toisiaan vastassa. Jos tällaisessa tilanteessa jonkin demarkaatiolinjan tuntumaan sijoitetun rykmentin tai divisioonan komentaja aloittaa erehdyksessä tulituksen jossain paikassa, molemmat osapuolet yhtyvät siihen, mikä voi johtaa konfliktiin. Tämä on erittäin vaarallista.

Jos pohjoinen ja etelä antavat tulevaisuudessa vilpittömissä neuvotteluissa takuut siitä, että ne eivät turvaudu asevoimaan, ja jos ne toteuttavat lupauksensa käytännössä, niiden sotilaallisen demarkaatiolinjan alueelle sijoitetut sotilaalliset laitteet ja sotilaat käyvät tarpeettomiksi ja itse linjakin voidaan hävittää.

Pohjoinen ja etelä sanovat tällä hetkellä, että niiden armeijat ovat olemassa itsepuolustusta varten. Niiden ei kuitenkaan pidä ryhtyä "itsepuolustukseen" toisiaan vastaan. Niiden täytyy yhdistää ponnistelut puolustaakseen itseään ulkomaiselta maahan tunkeutumiselta.

Tasavaltamme itsepuolustus tähtää aina kansakuntaamme vastaan suunnatun ulkomaisen aggression torjumiseen. Me emme milloinkaan tule suvaitsemaan ulkopuolisten voimien hyökkäystä maattamme ja kansaamme vastaan.

Kun USA:n imperialistit lähettivät aseistetun vakoilulaivansa Pueblon tasavaltamme aluevesille, kansanarmeijamme merivoimat pidättivät aluksen. Tämä oli kansanarmeijamme laillinen itsepuolustustoimi, sillä sen tehtävänä on maan puolustaminen. Mutta sen sijaan että amerikkalaiset olisivat pyytäneet meiltä anteeksi, he uhkailivat meitä tuomalla Itäiselle merelle runsaasti joukkojaan, muun muassa lentotukialus Enterprisen. Se oli räikeä loukkaus ja vakava haaste maamme itsenäisyyttä kohtaan. Me emme taipuneet ame-

rikkalaisten uhkailujen ja painostuksen edessä. He yrittivät aloittaa uuden sodan mobilisoimalla suuria joukkoja, ja me päätimme lujasti taistella vastaan. Nähdessään ettemme alistuneet heidän uhkailunsa ja painostuksensa edessä amerikkalaiset luopuivat sodan syyttämisestä ja pakenivat. Jos he olisivat tuolloin aloittaneet sodan, kansakuntamme olisi joutunut uuteen sotaan ja pohjoisen ja etelän viranomaiset eivät olisi voineet tavata ja käydä tämänkaltaisia rauhanomaisia keskusteluja.

Jos jotkut ulkomaalaiset tunkeutuvat maahamme vastaisuudessa, pohjoisen ja etelän täytyy liittyä yhteen ja lyödä maahantunkeutujat takaisin. Kun koko Korean kansa yhdistää voimansa, se pystyy varmuudella murskaamaan minkä tahansa vihollisen.

Meidän täytyy tehdä loppu sotilaallisesta vastakkainasettelusta ja lievittää jännitystä pohjoisen ja etelän välillä yhteisvoimin niin, että voimme estää uuden Korean sodan ja saavuttaa maan rauhanomaisen jälleen yhdistymisen.

Nyt käydyissä keskusteluissa me olemme löytäneet tärkeitä yhteisiä nimittäjiä pohjoisen ja etelän välille ja päässeet yhteisymmärrykseen useimmista päätöksymyksistä.

Ne kolme periaatetta, joista meidän on pidettävä kiinni toteuttaessamme riippumatonta jälleenyhdistämistä ilman ulkopuolista sekaantumista, pyrkiessämme suureen kansalliseen yhtenäisyyteen huolimatta ideologioiden, ihanteiden ja järjestelmien eroista sekä jälleenyhdistäessämme maata rauhanomaisesti asevoimaan turvautumatta, ovat jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemisen lähtökohta ja perusta.

Olette hyväksyneet jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemisen näillä kolmella periaatteella, ja sanotte että Etelä-Korean korkeimmat viranomaiset tulevat sen myös hyväksymään. Voimme siis sanoa saavuttaneemme täydellisen yhteisymmärryksen kansallisen jälleenyhdistämisen kolmesta periaatteesta.

Olen hyvin iloinen siitä, että pohjoinen ja etelä ovat sopineet kansallisen jälleenyhdistämisen kolmesta periaatteesta tämännäpäiväisissä neuvotteluissamme.

Kansallisen jälleenyhdistämisen kolme periaatetta, joista pohjoinen ja etelä ovat tänään sopineet yhteisissä neuvotteluissaan, ovat ehdottoman oikeudenmukaisia periaatteita, jotka antavat kansakunnallemme mahdollisuuden ratkaista jälleenyhdistämiskysymyksen omien toiveidensa ja vaatimustensa mukaisesti. Meidän on yhdistettävä maa näiden kolmen periaatteen pohjalta. Annoitte juhlallisen lupauksen, että otatte nämä periaatteet tulevien toimienne perustaksi. Jos teette niin, muut jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemiseen liittyvät ongelmat voidaan myös ratkaista menestyksellisesti ja kansakuntamme jälleenyhdistyminen toteutuu pian.

Nyt kun jälleenyhdistämisen peruseriaatteista on sovittu, meidän on löydettävä konkreettisia keinoja niiden toteuttamiseksi yhdistääksemme koko kansakunnan ja jälleenyhdistääksemme maamme. Meidän on lähdettävä liikkeelle kolmesta periaatteesta etsiessämme konkreettisia keinoja kansallista jälleenyhdistämistä varten. Kun pohjoinen ja etelä tutustuvat syvällisesti toisiinsa ja neuvottelevat vilpittömästi keskenään riippumattomuuden, suuren kansallisen yhtenäisyyden ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen kolmen periaatteen muodostamalta pohjalta, ne kykenevät löytämään menestyksekkään tien kohti jälleenyhdistämistä.

Järkevän tien löytämiseksi maan riippumattomaan ja rauhanomaiseen jälleenyhdistämiseen meidän on kehitettävä edelleen pohjoisen ja etelän välisiä poliittisia neuvotteluja ja pidettävä yhteyttä ja keskusteltava entistä vilkkaammin.

Poliittiset neuvottelut ovat käsitykseni mukaan jo alkaneet tällä kertaa pohjoisen ja etelän korkea-arvoisten edustajien tapaamisten ja keskustelujen myötä. Pohjoisen ja etelän poliittisten neuvottelujen alettua meidän on edistettävä niitä niin, että ne tuottavat hyvää hedelmää.

Te olette saapuneet ensin Pjongjangiin, joten minä haluaisin lähettää edustajamme vastavierailulle Söuliin. Uskon, että jos keskinäinen luottamus lisääntyy ja erilaiset edelly-

tykset kypsyvät pohjoisen ja etelän edustajien vierailujen jatkuessa tiheään tahtiin, myös huipputaso keskustelut käyvät mahdollisiksi.

Pohjoisen ja etelän edustajien täytyy vastaisuudessa vierailta toistensa luona usein ja keskustella monissa yhteyksissä.

Pohjoisen ja etelän välille miltei 30 vuotta vapautuksen jälkeen kestäneen kahtiajaon aikana syntyneitä väärinkäsityksiä ja epäluottamusta ei voida hävittää vain muutaman tapaamisen ja keskustelun avulla. Yksissä tai kaksissa neuvotteluissa me emme pysty löytämään tarpeeksi konkreettisia keinoja jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemiseksi. Tämnä kertaisissa keskusteluissamme me olemme ratkaisseet perusongelmia, joiden suhteen pohjoisen ja etelän kesken on vallinnut väärää käsityksiä, ja löytäneet tärkeitä yhteisiä nimittäjiä, mutta maan jälleenyhdistäminen edellyttää vielä monien ongelmien ratkaisemista. Nämä ongelmat voidaan ratkaista ainoastaan siten, että osapuolten edustajat tapaavat usein ja neuvottelevat vilpittömästi.

Pohjoisen ja etelän neuvotteluissa ja keskusteluissa on puhuttava asioista, joista vallitsee väärää käsityksiä, sekä kaikista muista kansalliseen jälleenyhdistämiseen liittyvistä ongelmista. Kaikki erilaisetkin mielipiteet täytyy tuoda avoimesti keskusteluun. Jos niitä ei lausuta ääneen, erimielisyyksiä ei voida ratkaista. Väärinkäsityksistä, olivatpa ne sitten miten merkityksettä tahansa, täytyy keskustella avoimesti, ja ne täytyy ratkaista ajoissa.

Pohjoisen ja etelän neuvottelujen tulee edetä keskinäisen ymmärtämyksen syventämisen, yhteisten tekijöiden löytämisen ja osapuolten välisen yhtenäisyyden lisäämisen periaatteella. Osapuolten edustajat voivat esittää erilaisia näkemyksiä etsiessään tietä kansalliseen jälleenyhdistämiseen. He voivat silloin kiistellä omien käsitystensä oikeudesta. Mutta näiden kiistelyjen tarkoituksena tulee aina olla yhteisyyden löytäminen ja yhtenäisyyden saavuttaminen; ne eivät saa tähdätä jakoon.

Minusta olisi järkevää organisoida ja saattaa toimintaan pohjoisen ja etelän yhteinen komissio tai vastaava pohjoisen ja etelän suhteiden koordinoimiseksi oikein ja maan jälleenyhdistämiseen liittyvien erilaisten ongelmien ratkaisemiseksi menestyksellisesti.

Koordinointityötä pitäisi tehdä käytännössä organisoimalla yhteinen komissio. Jos keskusteluja käydään vain yleisellä tasolla, suurta eteenpäinmenoa ei voi tapahtua kansallisen yhtenäisyyden ja jälleenyhdistämisen toteuttamisessa.

Yhteisen komission puheenjohtajina toimisivat yhdessä pohjoisen ja etelän viranomaisien nimittämät korkea-arvoiset edustajat ja komissioon kuuluisi tarpeellinen määrä jäseniä. Lento Pjongjangista Söuliin ei kestä kauan ja komissio voisi siis toimia niin, että te tulette Pjongjangiin tai meidän väkemme tulee Söuliin.

Kun yhteinen komissio on muodostettu, on sen ratkaistava monia ongelmia. Komission pitäisi keskustella ja ratkaista täsmällisesti erilaisia ongelmia, joita nousee esiin pohjoisen ja etelän suhteissa, muun muassa kysymykset osapuolten keskinäisen herjaamisen lopettamisesta ja sotilaallisten konfliktien ehkäisemisestä. Yhteisessä komissiossa toinen osapuoli ei saa pakottaa toista tahtoonsa; esiin otetuista ongelmista on keskusteltava vakavasti, kunnes saavutetaan keskinäinen yhteisymmärrys, joka vastaa yhtenäisyyden päämäärää.

Pjongjangin ja Söulin välille voidaan asentaa suora puhelinyhteys, jonka avulla ongelmista voidaan keskustella milloin tahansa. Jos kansallista jälleenyhdistämistä estämään tai osapuolten välille väärinkäsityksiä synnyttämään nousee pienikin ongelma, on tärkeää, että se voidaan ottaa heti esille puhelimesta, keskustella siltä ja ratkaista se asianmukaisesti.

Pohjoisen ja etelän kesken tällä kertaa sovitut kansallisen jälleenyhdistämisen kolme periaatetta toimivat jälleenyhdistämishjelmana, joka koko korealaisen kansakunnan on

toteutettava yhteisesti. Minusta on hyvä ajatus julkistaa nämä periaatteet niin että ne tulevat tutuiksi koko Korean kansalle ja koko maailman ihmisille.

Kansallisen jälleenyhdistämisen kolmen periaatteen julkistaminen on hyödyllistä sekä kansamme kasvattamisen kannalta että myös siltä kannalta, että se osoittaa korealaisen kansakunnan yhtenäisyyden koko maailmalle. Jos me julkistamme pohjoisen ja etelän jälleenyhdistämishjelman, kaikki maanmiehet kotimaassa ja ulkomailla ovat yksimielisiä saadessaan tietää, että me aiomme jälleenyhdistää jaetun maan riippumattomasti ja rauhanomaisesti suuren kansallisen yhtenäisyyden periaatteella. Tämä myös rohkaisee suuressi kaikkia yhteiskuntapiirejä edustavia ihmisiä. Kun me julkaisemme kansakunnan yhteisen jälleenyhdistämishjelman, maailman ihmiset saavat tietää, että Korean kansa on suuri yhtenäinen kansa, ja maamme jälleenyhdistymistä vastustavat ulkovallat ymmärtävät selvästi, että ne eivät pysty milloinkaan jakamaan korealaista kansakuntaa pysyvästi, yrittävätpä ne sitä miten ankarasti tahansa.

Siitä miten ja milloin kansallisen jälleenyhdistämisen kolme periaatetta pitäisi julkaista, olisi paras keskustella tulevien keskustelujen aikana. Mielestäni riittää, että ne julkaistaan sen jälkeen kun te olette palanneet Söuliin ja Etelä-Korean viranomaiset ovat käyneet keskustelunsa, ja pohjoisen ja etelän edustajat tapaavat uudelleen ja pääsevät sopimukseen.

Koska te vaivauduitte tulemaan Pjongjangiin saakka, voisitte saman tien viipyä vielä päivän ja neuvotella viranomaistemme kanssa.

Vierailunne luonamme on patrioottinen teko. Ihmisen pitää olla patriootti, ei quisling. Ihmisen pitää toimia niin, että siitä on hyötyä hänen maalleen ja kansalleen, vaikka hän eläisi vain yhden päivän. Vain sellainen elämä on kunniakas ja arvokas.

Voimme sanoa, että nämä pohjoisen ja etelän keskustelut muodostuivat menestykselliseksi. Toivon, että tulette tästä lähtien usein Pjongjangiin.

2. POHJOISEN JA ETELÄN YHTEISTOIMINNAN TOTEUTTAMISESTA

Minulle on suuri ilo tavata teidät Etelä-Korean edustajat uudelleen. Viime kerralla Etelä-Korean edustaja saapui yksin. Mutta nyt olette tulleet yhdessä. Jos pohjoinen ja etelä pitävät usein yhteyttä tällä tavalla, siitä on uskoakseni suurta hyötyä kansallisen jälleenyhdistämiskysymyksen ratkaisemiselle.

Työssä kansallisen jälleenyhdistämisen puolesta tapahtui pohjoisen ja etelän yhteisen tiedonannon julkaisemisen jälkeen jonkin verran eteenpäinmenoa. Maanmiehemme, jotka on jaettu väkivalloin kahtia pohjoiseen ja etelään, eivät menneinä aikoina voineet edes tavata toisiaan. Mutta tänä päivänä osapuolten edustajat vierailevat toisiaan tapaamassa. Tämä on jo edistystä. Jos pohjoisen ja etelän edustajat vierailevat toisiaan tapaamassa usein, tutustuvat toisiinsa ja vaihtavat keskenään mielipiteitä, he voivat ratkaista monet kansallisen jälleenyhdistämisen ongelmat.

Meidän on jälleenyhdistettävä maa niin pian kuin mahdollista millä hinnalla hyvänsä. Jos emme kykene jälleenyhdistämään maata ja se jää jaetuksi, kansakuntamme jää kahtia jaetuksi ikuisiksi ajoiksi.

Kansakuntaamme ei milloinkaan saa jakaa kahtia. Korealaiset ovat eläneet yhtenäisenä kansakuntana ja samalla maaperällä kaukaisista ajoista saakka. Kansamme on samaa lihaa ja verta ja sillä on yhteinen kulttuuri ja historia. Korean kansalla on voimakas kansallishenki ja suuri kansallisylopeys. Miehitettyään maatamme 36 vuoden ajan japanilaiset imperialistit jopa pakottivat korealaiset muuttamaan sukunimensä japanilaistyyllisiksi hakien, että "Japani ja Korea ovat yhtä". Mutta he eivät onnistuneet tekemään korealaisista japani-

laisia. Miten tällainen kansakunta voitaisiin tänä päivänä jakaa kahtia? Me emme saa milloinkaan sallia kansakuntamme kahtiajakoa, vaan meidän on jälleenyhdistettävä maa epäonnistumatta oman sukupolvemme aikana,

Veljille niin pohjoisessa kuin etelässäkin on varmasti yhteisenä toive kansallisesta jälleenyhdistymisestä. Uskon, että olette saapuneet vierailulle luoksemme, koska myös te toivotte kansallista jälleenyhdistämistä.

Mutta vielä pohjoisen ja etelän yhteisen tiedonannon julkistamisen jälkeenkin Etelä-Korean lehdistössä on kirjoitettu "vastakkaisasettelusta johon liittyy vuoropuhelu" ja "kilpailusta johon liittyy vuoropuhelu". Vastakkainasettelu ja kilpailu tarkoittavat kirjaimellisesti voiton tavoittelemista toisesta. Tästä taas on tuloksena voittaja ja häviö. Toisen maan tai toisen kansakunnan kanssa kilpaileminen voisi olla eri asia. Mutta yhden ja saman kansakunnan ei pitäisi ryhtyä vastakkainasetteluun ja kilpailuun. Jos näin tapahtuu, yhdistymistä ja maan jälleenyhdistämistä ei pystytä toteuttamaan.

Pohjoisen ja etelän pitäisi vastakkainasettelun ja kilpailun sijasta suuntautua yhteistoimintaan. Yhteistoiminta tarkoittaa yhteisiä ponnistuksia ja yhteistä työtä. Koska pohjoisen ja etelän vuoropuhelu on alkanut, on nyt uskoakseni yhteistoiminnan aika. Pohjoisen ja etelän ei pidä rajoittaa yhteydenpitoaan vuoropuheluun, vaan ottaa yksi askel eteenpäin kohti yhteistoimintaa.

Kun pohjoinen ja etelä ovat yhteistoiminnassa keskenään, kansakunnan voima tulee sen myötä kasvamaan ja kansalliselle jälleenyhdistämiselle lasketaan vankka perusta. Ainoastaan yhteistyössä ne voivat voittaa menestyksellisesti kaikki vaikeutensa ja toteuttaa nopeammin jälleenyhdistämisen asian, kansakunnan suurimman toiveen.

Pohjoisen ja etelän pitäisi tehdä yhteistyötä esimerkiksi talouden alalla.

Jos ne aloittavat taloudellisesta yhteistoiminnasta ja tekevät yhdessä työtä askel askeleelta, ne pystyvät poistamaan väärinkäsitykset ja ymmärtämään toisiaan paremmin. Jos ne vain sanovat luottavansa toisiinsa, on mahdotonta tietää mitä kenelläkin on mielessään. Tehdessään työtä yhdessä ne ratkaisevat väärinkäsityksistä aiheutuneita ongelmia, oppivat luottamaan toisiinsa paremmin ja saavuttavat kansallisen yhtenäisyyden.

Maassamme on suuri väestö ja runsaat luonnonvarat. Pohjoisen ja etelän yhteistoiminta antaa meille mahdollisuuden kehittää kansantalouttamme nopeasti ja tehdä maastamme rikkaan ja voimakkaan. Taloudellinen yhteistyö maan kahden osan välillä ratkaisee ihmisten elämisen ongelmat paremmin ja tekee kansamme elämästä yhtä onnellista kuin minkä tahansa muun maan kansan elämä on.

Tällaiseen taloudelliseen yhteistoimintaan on olemassa kaikki mahdollisuudet. Pohjoinen ja etelä voivat hyödyntää yhdessä mineraalivaroja, kehittää työnjakoa ja keskinäistä vaihtoa ja käyttää yhteisesti tieteellisen ja teknologisen tutkimuksen tuloksia.

Tasavallan pohjoisosassa on runsaat mineraalivarat. Varsinkin rautamalmivarat ovat mahtavat.

Japanilaisten imperialistien sanotaan aikoinaan ryöstäneen suuren osan luonnonvaroistamme. Mutta vertausta käyttäkseni he vain nuolaisivat vesimelonin kuorta. Geologimme ovat löytäneet suuria rautamalmiesiintymiä paikoista, joiden japanilaiset imperialistit sanoivat olleen tyhjiä. Kaechonin alueelta löydettiin hiljattain arviolta satojen miljoonien tonnin suuruinen rautamalmiesiintymä ja toinen, tuhansien miljoonien tonnin suuruinen esiintymä löydettiin Etelä-Hwanghaen maakunnasta. Pungsanissa ja monilla muilla sisämaan alueilla pohjoisessa on valtavia rautamalmiesiintymiä. Geologimme ovat alustavissakin arvioissaan laskeneet ne yli kymmeneksi miljardiksi tonniksi.

Rautamalmiemme laatu on erittäin korkea. Kaikki rautamalmimme sisältää yli 35 prosenttia rautaa. Tämä osoittaa, että se on kansainvälisesti hyvälaatuista. Japanilaiset harrastelevat tällä hetkellä rautamalmiamme.

Tasavallan pohjoisosissa on runsaasti paitsi rautamalmia niin myös muita mineraaleja, kuten lyijyä, sinkkiä ja kuparia. Japanilaiset imperialistit sanoivat aikoinaan, että maassamme ei ole nikkeliä. Me olemme kuitenkin löytäneet sitä itse myöhemmin ja tuotamme nyt suuren määrän metalliseoksia.

Puhutaan, että Etelä-Korea rakentaisi teollisuutta, mutta olettaakseni sen tarvitsemien raaka-aineiden hankkiminen aiheuttaa ongelmia. Niitä voi tietysti ostaa ulkomailta, mutta miksi ostaa niitä kaukaisista maista, kun oman maamme luonnonvarat ovat ehtymättömät? Jos pohjoinen ja etelä tarttuvat toisiaan kädestä ja kehittävät runsaita mineraalivarojaan, on mahdollista kehittää metalli- ja koneenrakennusteollisuutta ja monia muita teollisuudenaloja ilman raaka-aineiden ulkomaista tuontia ja siitä aiheutuvaa vaivaa.

Ainoastaan silloin, kun nojaudumme omiin raaka-aineisiimme kehittäessämme koneenrakennusteollisuuttamme, me voimme kasvattaa kansakunnan taloudellista mahtia. Me olemme heti vapautuksesta lähtien ponnistelleet ankarasti koneenrakennusteollisuutemme kehittämiseksi. Tuloksena on, että koneenrakennusteollisuutemme on nyt erittäin pitkälle kehittyntä. Jos haluamme pitää taloudelliset suhteemme toisten maiden kanssa tasavertaisella pohjalla ja parantaa ihmisten elinoloja, meidän on kehitettävä koneenrakennusteollisuutta ja tehtävä koneita vientiin. Tällä hetkellä me viemme ulkomaille kuorma-autoja, traktoreita ja monia muita konetta, ja ne kaikki ovat erittäin kysytyjä.

Meren antimia on myös runsaasti tasavallan pohjoisosassa.

Itäiseen mereemme nousee joka vuosi 5-6 miljoonaa tonnia turskaa. Tämä on tiedemiesten arvioima luku, todellista määrää ei vielä tiedetä. Sanotaan, että kun kalat ovat parhaillaan nousemassa, parvi on 3000 metriä leveä ja 5000 metriä pitkä ja sen syvyyttä ei ole voitu mitata. Vaikka näin valtavat turskamäärät tulevat tänne parvi parven jälkeen, me pystymme pyydystämään vain enintään 600 000 tonnia. Se tarkoittaa, että me pyydystämme vain noin kymmenen prosenttia Itäiselle merelle nousevista kaloista. Tiedemiehet sanovat, että turskakanta ei vähene, vaikka siitä pyydetäisiin 50 prosenttia. Siksi me voimme pyydystää Itäiseltä mereltä joka vuosi 2.5 miljoonaa tonnia turskaa. Jos pohjoisen ja etelän kalastajat yhdistäisivät ponnistuksensa, voitaisiin turskaa pyytää runsaasti. Tämä takaisi kalastajille hyvät olot.

Me pidämme välttämättömänä sitä, että pohjoinen ja etelä suorittaisivat työnjakoa talouden alueella. Jos taloutta kehitetään pohjoisen ja etelän työnjaon avulla niin että toinen tuottaisi yhtä ja toinen toista, merkitsisi tämä molemmille osapuolille huomattavaa taakan keventymistä ja toisi mukanaan paljon taloudellista hyötyä.

Meidän pitäisi toteuttaa pohjoisen ja etelän yhteistyö myös kulttuurin alalla.

Ainoastaan siten Korean kansa voi säilyttää sille ominaiset tavat yhtenäisenä kansakuntana ja taata kansallisen kulttuurin yhdenmukaisen kehityksen.

Pohjoisen ja etelän pitäisi harjoittaa yhteistoimintaa kielitieteen alalla ja kehittää kansallista kieltämme yhtenäisesti. Kun maan eri osista olevat ihmiset tapaavat ja puhuvat keskenään, he kohtaavat paljon sanoja, jotka ovat heille täysin käsittämättömiä, mikä aiheuttaa joskus väärinkäsityksiä. Jos pohjoisen ja etelän välinen kielen alueella laajenee, kansallista jakoa ei voida välttää. Meidän tulee estää perin juurin kielen eriytymiskehityksen aiheuttama jakautuminen kahdeksi erilliseksi kansakunnaksi. Pohjoisen ja etelän kielitieteilijöiden pitäisi toimia yhteistyössä tutkimuksen ja sovellutusten alalla puhutun ja kirjoitetun kieleemme yhtenäisyyden säilyttämiseksi. Kun he tapaavat ja keskustelevat, he voivat pitää kieliperintömme elävänä ja kehittää sitä edelleen.

Pohjoisen ja etelän pitäisi harjoittaa kanssakäymistä ja yhteistoimintaa myös tieteen alalla. Molemmilla vyöhykkeillä on paljon lahjakkaita tiedemiehiä. Pohjoisen tiedemiehet voivat olla pidemmällä jollakin tieteenalalla ja jollain toisella tieteenalalla tilanne voi olla päinvastainen. Siksi, jos molempien vyöhykkeiden tiedemiehet yhdistävät voimansa ja vii-

sautensa, he voivat saavuttaa suurta menestystä tieteellisessä tutkimuksessa ja kehittää maastamme nopeasti nykyaikaisen teollisuusvaltion.

Meidän pitäisi myös toteuttaa yhteistyötä urheilun alalla. Jos pohjoinen ja etelä ovat yhteistyössä tällä alalla, ne voivat saavuttaa hyviä tuloksia kansainvälisissä kilpailuissa. Urheilijamme ovat saavuttaneet erinomaisia tuloksia kansainvälisissä kisoissa, vaikka ovat osallistuneet niihin erikseenkin. Jos pohjoinen ja etelä muodostavat yhteisen joukkueen ja osallistuvat yhteisesti kansainvälisiin kisoihin, ne yltävät huipputuloksiin. Korean kansalla on vanhastaan voimakas taisteluhenki. Tämä on maailmalla yleisesti tunnettua. Kansainvälisissä kilpailuissa urheilijamme voittavat useammin taisteluhengellään kuin tekniikkalaan. Meidän on tulevaisuudessa huolehdittava siitä, että olympialaisiin ja muihin kisoihin osallistuu molempien vyöhykkeiden parhaiden urheilijoiden keskuudesta valittu yhtenäinen joukkue.

Pohjoisen ja etelän pitäisi olla yhteistoiminnassa paitsi talouden ja kulttuurin niin myös politiikan alalla.

Taloudellisen ja kulttuurisen yhteistyön pitäisi luonnollisesti kehittyä poliittiseksi yhteistyöksi. Ainoastaan silloin kun olemme keskenämme poliittisessa yhteistyössä, me voimme tehdä tehokasta yhteistyötä myös talouden ja kulttuurin aloilla.

Te ja me poikkeamme toisistamme asioiden tarkastelutavan suhteen. Siksi myös yhteistyön toteuttamista koskevissa näkemyksissämme voi esiintyä erilaisuutta. Te katsotte kutakin kysymystä erikseen, aivan kuin ne olisivat toisistaan irrallisia. Mutta me tutkimme asioita siitä näkökulmasta, että ne kaikki liittyvät toisiinsa, vaikuttavat toisiinsa. Yhteiskunnan kaikki alueet, myös politiikka, talous, kulttuuri ja sotilasasiat, liittyvät toisiinsa ja kehittyvät vuorovaikutuksessa. Tämä on yhteiskunnallisen liikkeen laki. Mitään yhteiskunnallista ongelmaa ei voida ratkaista oikein, ellei sitä tarkastella suhteutettuna muihin ongelmiin. Jos halutaan ratkaista politiikan kysymyksiä, on ratkaistava myös talouden ja kulttuurin kysymyksiä ja päinvastoin.

Jos pohjoinen ja etelä eivät ole yhteistyössä politiikan alalla, niiden taloudellinen ja kulttuurinen yhteistoimintakaan ei voi toteutua tehokkaasti, vaikka molemmat osapuolet sitä haluaisivatkin.

Esimerkiksi pohjoisen ja etelän puolelle toisistaan eroon joutuneiden perheenjäsenten ja sukulaisten etsimisen ongelma, josta parhaillaan keskustellaan pohjoisen ja etelän Punaisten risti -järjestöjen kesken, näyttää ensi aluksi yksinkertaiselta kysymykseltä, mutta sen ratkaiseminen ei ole helppoa niin kauan kuin pohjoisen ja etelän välillä vallitsee poliittinen epäluottamus.

On sanottu, että Etelä-Korean edustajien joukossa oli pohjoisen ja etelän Punaisten ristien neuvottelujen aikana yksi henkilö, jolla oli sukulainen pohjoisessa. Minulle kerrottiin, että kun meidän viranomaisemme olivat pyytäneet häntä tapaamaan sukulaisensa pohjoisessa, hän oli kieltäytynyt sanoen että tapaisi tämän myöhemmin. Tämä johtui ehkä siitä, että hän epäröi tavata sukulaistaan pohjoisosassa. Luulen, että Etelä-Koreassa on tällä hetkellä ihmisiä, jotka suhtautuvat epäröiden sukulaistensa tapaamiseen pohjoisessa ja myös niitä, jotka salaavat että heillä on sukulaisia pohjoisessa. Kun tilanne on tällainen, pohjoisen ja etelän Punaisten Ristien ponnistelut eivät yksinään riitä löytämään pohjoiseen ja etelään toisistaan eroon joutuneita perheenjäseniä ja sukulaisia ja auttamaan heitä tapaamaan toisiaan vapaasti. Me katsommekin, että jos tämä asia halutaan ratkaista tyydyttävästi, pohjoisen ja etelän välillä on toteutettava poliittista yhteistoimintaa.

Kysymys pohjoisen ja etelän välisen jännityksen lieventämisestä ja aseistuksen supistamisesta voidaan myös ratkaista vain toteuttamalla poliittinen yhteistyö.

Pohjoisen ja etelän yhteiseen tiedonantoon kirjattiin periaate, että Korean jälleenyhdistäminen toteutetaan rauhanomaisesti ja että pohjoinen ja etelä eivät tässä asiassa turvaudu asevoimaan. Vaikka yhteisessä tiedonannossa julistettiin, että pohjoinen ja etelä eivät

turvaudu aseisiin, molemmat osapuolet jatkavat sotavalmisteluja mahdollisen tulevan sodan pelossa. Te jatkatte aseiden ostamista ulkomailta Yhdysvaltain avulla ja me jatkamme omien aseidemme valmistamista. Niin kauan kuin tilanne jatkuu tällaisena, jännitystä ei maassamme voida lieventää. Maassamme on tänä päivänä paljon sotilaita, ja kansamme joutuu kantamaan raskasta sotilaallista taakkaa. 200 000 miehen vahvuinen armeija olisi pohjoiselle ja etelälle yhteensä riittävän suuri maan puolustamiseksi ulkomaiselta maahan-tunkeutumiselta. Jos pohjoinen ja etelä olisivat poliittisessa yhteistyössä, ne voisivat sy-ventää keskinäistä luottamustaan, lieventää jännitystä, supistaa sotilaallista voimaansa kumpikin noin 100 000 mieheen ja keventää siten kansan kantamaa sotilaallista taakkaa.

Ainoastaan poliittisen yhteistyön toteuttamisen myötä voidaan ratkaista kaikki talou- den, kulttuurin ja sotilaallisten asioiden alalla ilmenevät ongelmat. Siksi meidän ei pi- täisikään rajoittua vain taloudelliseen ja kulttuuriseen yhteistyöhön, vaan edetä edelleen poliittiseen yhteistoimintaan.

Poliittinen yhteistoiminta ei ole lainkaan vaikea ongelma. Ei ole olemassa mitään estet- tä meidän poliittiselle yhteistyöllemme. Erilaisten järjestelmien olemassaolo pohjoisessa ja etelässä ei ole ylittämätön este poliittiselle yhteistoiminnalle.

Näyttää siltä, että jotkut ihmiset Etelä-Koreassa suhtautuvat tällä hetkellä sosialismiin jonkinlaisella pelolla. Mutta ei sosialismissa ole mitään pelättävää.

Me ryhdyimme rakentamaan sosialismia heti sodan jälkeen. Asetin sosialismin raken- tamisen tehtävän huhtikuussa 1955 julkaistuissa teeseissä.

Maamme sodanjälkeinen tilanne edellytti kiireellisesti sosialismin rakentamista. Kolmi- vuotinen sota oli sortanut kaupunkimme ja kylämme tuhaksi ja tuhonnut täysin teollisuu- den ja maatalouden. Sodan aikana useimmat keskivarakkaat ja varakkaat talonpojat olivat joutuneet maaseudulla vararikoon, puhumattakaan köyhistä talonpojista ja käsityöläisistä. Kauppiat ja tehtailijat olivat joutuneet suureen ahdinkoon käsityöläisten ja pienkauppiai- den kanssa. He eivät lyhyesti sanoen kyenneet hankkimaan elantoaan yhdistämättä voi- miaan, ja niin he esittävät kiireellisenä vaatimuksen osuustoiminnallistamisesta. Näin me asetimme linjaksi yksityisen talouden osuustoiminnallistamisen maalla ja kaupungissa ja toteutimme tätä linjaa tiukasti vapaan valinnan periaatteella. Me emme pakkolunastaneet rikkaiden talonpoikien omaisuutta maaseudulla tai yksityiskauppiaiden ja teollisuudenhar- joittajien omaisuutta kaupungeissa, vaan vedimme heidät mukaan sosialistisiin osuuskun- tiin ja teimme heistä sosialismin rakentajia.

Meillä oli sodan jälkeen pulaa karjasta, maataloustyökaluista ja työvoimasta. Tässä vaikeassa tilanteessa me kuitenkin toteutimme maatalouden osuustoiminnallistamisen ja yhdistimme talonpoikien ponnistelut sillä tuloksella, että kykenimme toteuttamaan laajamit- taiset kasteluprojektit ja kehittämään nopeasti maaseudun taloutta.

En kajoa nyt yksityiskohtaisesti tasavallan pohjoisosaan pystytetyn sosialistisen järjes- telmän paremmuuteen. Kun eteläkorealaiset voivat tulevaisuudessa nähdä omin silmin pohjoisen todelliset olot, he tulevat tietämään ettei sosialistisessa järjestelmässä todella- kaan ole mitään pelättävää, vaan että se on hyvä järjestelmä. Ei siis ole olemassa min- käänlaista syytä jättää pohjoisen ja etelän poliittista yhteistyötä ja yhtenäisyyttä toteutta- matta.

Minusta on järkevää toteuttaa pohjoisen ja etelän liittovaltio samalla kun toteutetaan poliittista yhteistyötä pohjoisen ja etelän välillä.

Ehdottamamme pohjoisen ja etelän liittovaltio merkitsee yhtenäisen valtion perustamis- ta siten, että jätetään pohjoisen ja etelän nykyiset poliittiset järjestelmät tällä erää entisen- laisiksi. Pohjoisen ja etelän kaikkien poliittisten puolueiden ja kansalaisjärjestöjen edustajat ja kaikkien yhteiskuntapiirien edustajat kokoontuvat organisoimaan korkeimman kansalli- sen neuvoston, jossa he keskustelevat ja päättävät yhteisesti kansakunnan kehityksen kannalta tärkeistä kysymyksistä ja toimivat kansainvälisellä näyttämöllä yhteisen valtioli-

sen nimen alla. Tätä nimenomaan merkitsee liittovaltio. Olisi hyvä ajatus nimittää liittovaltiota Koryon liittotasavallaksi maailmassa hyvin tunnetun yhtenäisen valtion mukaan. Tämä liittovaltio mahdollistaisi pohjoisen ja etelän yhteydenpidon ja yhteistyön täysimittaisen toteuttamisen kaikilla aloilla ja lisäisi kansakuntamme kansainvälistä arvovaltaa.

Miksi meidän, jotka muodostamme yhtenäisen kansakunnan, pitäisi astua kansainväliselle näyttämölle kahtena valtiona? Minä en tule milloinkaan suostumaan pohjoisen ja etelän erilliseen hyväksymiseen YK:n jäsenyyteen maamme ollessa edelleen jaettu.

Uskon, että me pääsemme paremmin yhteisymmärrykseen, jos keskustelemme lisää liittovaltioon liittyvistä erityiskysymyksistä tulevaisuudessa.

Minulle sanottiin, että teillä ei ole mitään pohjoisen ja etelän välistä poliittista, taloudellista tai kulttuurista yhteistyötä vastaan. Jos näin on, teidän pitäisi pyrkiä toteuttamaan sitä nopeasti käytännössä.

Tärkeintä pohjoisen ja etelän yhteistoiminnan toteuttamisessa on toisiamme kohtaan tuntemamme epäluulon ja epäluottamuksen poistaminen. Hymyileminen samalla kun sydämessä asuu epäluulo ja epäluottamus ei ratkaise asioita. Molempien osapuolten pitäisi lakata epäilemästä toista; se on nähdäkseni ainoa tie pohjoisen ja etelän yhteistyön nopeaan toteuttamiseen.

Me uskomme teitä, koska Etelä-Korean viranomaiset sanovat, että he karkottavat USA:n joukot pois eivätkä päästä maahan japanilaisia joukkoja. Kysymys on siitä, että eteläkorealainen osapuoli ei luota meihin vaan epäilee meitä. Me tänne kokoontuneet ihmiset olemme maanmiehiä, joten jos jotain väärinkäsityksiä esiintyy, teidän pitäisi kertoa niistä avoimesti. Jos kätkette eriävät mielipiteenne ja vain luette ennalta valmistetun lausunnon ennen kotiinpaluutanne, ei väärinkäsityksiä voida poistaa.

Väärinkäsitysten poistamiseksi meidän pitäisi keskustella avoimesti.

Jos pohjoinen ja etelä aikovat saavuttaa yhtenäisyyden ja yhteistyön, niiden täytyy luopua toistensa herjaamisesta ja parjaamisesta. Me suhtaudumme kärsivällisesti Etelä-Korean viranomaisten meihin kohdistamaan panetteluun. Jos todella haluatte yhteistyötä kanssamme, teidän on lopetettava antikommunistinen propaganda. Koska me toivomme yhteistyötä eteläkorealaisen osapuolen kanssa, me emme parjaa teitä.

Kun viimeksi tapasin Etelä-Korean edustajan, sanoin että olisi parempi muodostaa ja saattaa toimintaan jonkinlainen pohjoisen ja etelän yhteinen komissio niin että voitaisiin koordinoita asianmukaisesti pohjoisen ja etelän suhteita ja ratkaista menestyksellisesti maan jälleenyhdistämisessä esiin nousevia ongelmia. Meidän pitäisi muodostaa pohjoisen ja etelän koordinaatiokomissio tällä kerralla. En usko siitä aiheutuvan suuria hankaluuksia. Meidän pitäisi muodostaa komissio nopeasti ja panna se toimimaan hyvin.

Koordinaatiokomission ei pitäisi vain puhua tyhjiä, vaan todella koordinoita pohjoisen ja etelän suhteita ja ratkaista jatkuvasti yksi kerrallaan kansallisen jälleenyhdistämisen toteuttamisessa esiin nousevia ongelmia. Olisi hyvä ajatus, että komission muodostamisen yhteydessä molemmat osapuolet, osoituksena keskinäisestä luottamuksesta, ryhtyisivät toimenpiteisiin asevoimiensa supistamiseksi, poliittisten vankien vapauttamiseksi ja poliittisten puolueiden toimintavapauden takaamiseksi.

Pohjoisen ja etelän välistä ovea, joka nyt on avattu, ei saa sulkea uudelleen. Jos se suljetaan uudelleen, meitä tulevat oman kansamme lisäksi syyttämään koko maailman ihmiset.

Kun nyt kerran olemme oven avanneet ja ryhtyneet hoitamaan tehtävää, meidän pitäisi hoitaa se hyvin ja osoittaa Korean kansan kunnia koko maailmalle.

Mitä pikemmin maan jälleenyhdistäminen toteutetaan, sitä parempi. Jos lykkäämme jälleenyhdistämiskysymystä rajattomasti, meidän ei käy hyvin. Meidän pitäisi kaikkien tehdä työtä yhdessä ja jälleenyhdistää maa niin pain kuin mahdollista.